

РЕШЕНИЕ

№ 3701

гр. София, 08.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 14.05.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Красимира Желева
Адриан Янев**

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разглежда дело номер **3577** по описа за **2021** година докладвано от съдия Адриан Янев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу Решение №20059109 от 05.03.2021г. по н.а.х.д. №5953/2019г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) №423473-F478668/28.03.2019г., издадено от директора на офис „И.“ в ТД на НАП, с което на основание чл. 355 от Кодекса за социално осигуряване (КСО), на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., за извършено нарушение на чл. 3, ал. 1, т.1, б. „а“ от Наредба №Н-8/29.11.2005г. на МФ за съдържанието и сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите и осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се /Наредбата/, във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО .

Наведените касационни основания са за нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2 от Наказателнопроцесуалния кодекс /НПК/, вр.чл.63, ал.1, изр. 2-ро ЗАНН. Конкретни доводи не са изложени. От касационната инстанция се иска отмяна на решението на СРС, заедно с потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът Териториална дирекция на Национална агенция за приходите (ТД на

НАП), чрез процесуалния си представител юрк. Н., изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Моли решението на СРС да бъде потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за допустимост и неоснователност на жалбата.

Административен съд - София-град, XXIII – ти касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Административнонаказателната отговорност на касатора, с оглед приетите от първоинстанционния съд за установени факти, е била ангажирана за това, че на 22.03.2019г. в ТД на НАП, офис „И.“ е извършена проверка за подадени декларации Обр. 1 за месец януари 2019г. При проверката е установено, че за [фирма] такава декларация не е подадена до 25-то число на месеца, следващ месеца за който се отнасят данните в тях, като в случая за декларацията за месец януари 2019г., срокът изтича на 25.02.2019г. Такава декларация е била подадена от работодателя едва на 15.03.2019г., приета с Протокол №22000193379164/15.03.2019г., със закъснение от 18 дни.

Предвид установеното на дружеството е съставен АУАН №F478668 от 22.03.2019г. за извършено нарушение на чл. 3, ал. 1, т.1, б. „а“ от Наредба №Н-8/29.11.2005г. на МФ във вр. с чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО. АУАН е връчен на упълномощен представител на дружеството и е подписан без възражения. Дружеството не се е възползвало от възможността да подаде писмени възражения в законоустановения срок. Въз основа на АУАН е издадено и обжалваното НП.

От правна страна СРС е приел, че НП е издадено от компетентен административнонаказващ орган по смисъла на чл. 47, ал. 2 ЗАНН и въз основа на редовно съставен АУАН. При издаване на АУАН не са били допуснати съществени процесуални нарушения, които да компрометират отразените в него фактически констатации. Както АУАН, така и оспореното НП, притежават всички законово предвидени реквизити по чл. 42, респ. - чл. 57 ЗАНН. Въз основа на събраните доказателства, първостепенният съд е приел, че касаторът е извършил вменените му нарушения, във връзка с което правилно е била ангажирана административнонаказателната му отговорност. Изложени са мотиви за правилно приложение на нормата на чл. 27 ЗАНН при определяне на вида и размера на административните наказания и за липса на предпоставките за приложение на чл. 28 от ЗАНН.

Тези изводи на районния съд се споделят изцяло и от настоящия състав на съда. Първостепенният съд е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Въззивният съд правилно е установил фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства и е формирал правилни правни изводи, които се възприемат от настоящия състав.

Съгласно чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО осигурителите, осигурителните каси, самоосигуряващите се лица и работодателите периодично представят в Националната агенция за приходите декларация за сумите за дължими осигурителни вноски за държавно обществено осигуряване, учителския пенсионен фонд, здравното осигуряване, допълнителното задължително пенсионно осигуряване, вноските за фонд гарантирани вземания на работниците и служителите и данък по Закона за данъците върху доходите на физическите лица. Съгласно чл. 5, ал. 6 от КСО съдържанието, сроковете, начинът и редът за подаване и съхраняване на декларациите по, ал. 4 се определят с наредба, издадена от министъра на финансите, съгласувана с управителя на Националния осигурителен институт. Посочената наредба, приета от министъра на финансите е именно Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица (понастоящем отменена, но действаща към момента на извършване на административното нарушение).

Съгласно чл. 3, ал. 1, т. 2, б. "а" от Наредба № Н-8 от 29.12.2005 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица декларацията образец 1 се подава в компетентната териториална дирекция на НАП от самоосигуряващите се лица до 25 то число на месеца, следващ месеца, за който се отнасят данните за тях. Анализът на посочените текстове води до извода, че задължените лица са посочени в чл. 5 от КСО. В процесния случай това са лицата по чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО, сред които е касаторът в производството пред настоящата инстанция. Съдържанието на декларацията е определено в чл. 2, ал. 2 от наредбата, а сроковете за подаването ѝ са определени в чл. 3, ал. 1, т. 2 - за процесния случай. От събраните по делото доказателства по несъмнен начин се установява, че [фирма], в качеството му на осигурител не е подал в законоустановения срок в съответната ТД на НАП декларация образец 1 към чл. 3, ал. 1 от Наредбата за м. 01.2019 г.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали първостепенния съд да потвърди наказателния акт и изразяващи се в липсата на допуснати съществени процесуални нарушения в развитото се административнонаказателно производство по ЗАНН и правилното приложение на материалния закон. При условията на чл. 221, ал. 2 от АПК съдът препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

Съгласно чл. 355, ал. 1 КСО (в приложимата редакция), "който наруши разпоредбите на чл. 5, ал. 4 чл. 6, ал. 9 и разпоредбите на нормативните актове по прилагането им, както и който не подаде или не подаде в срок декларация с данните по чл. 5, ал. 4 или декларация от самоосигуряващо се лице, се наказва с глоба от 50 до 500 лв. за физическите лица, които не са търговци, или с имуществена санкция за едноличните търговци и юридическите лица в размер от 500 до 5000 лв., ако не подлежи на по-тежко наказание". В случая фактът, че нарушението е извършено за първи път е отчетено от административно - наказващият орган при определяне на санкцията в минимален размер.

Не е налице основание за освобождаване от административнонаказателна отговорност по чл. 28 от ЗАНН. Нарушението не разкрива по - ниска степен на обществена опасност в сравнение с другите случаи от този вид. Липсата на вреда за фиска е ирелевантна, доколкото нарушението е с формален характер и в състава му не е

включен определен вредоносен резултат.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл.348, т.1, т.1 -2 НПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл.221, ал.2, пр.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

Предвид изхода на спора, предмет делото и на основание чл.143, ал.4 от АПК, вр. чл.78, ал.8 от ГПК, вр.чл.63, ал.3 ЗАНН, правото на разноси е възникнало за ответника. То е своевременно упражнено, като до приключване на устните състезания по делото е поискано присъждането им /чл.81 ГПК, вр.чл.144 АПК/. Процесуалното представителство на ответника е осъществено от юрисконсулт, чието възнаграждение съдът определя в размер на 120 лева - чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ, във връзка с чл.27е от Наредба за заплащането на правната помощ, субсидиарно приложими на основание препращащата норма чл. 144 от АПК и ТР № 3/13.05.2010 г. по т.д. № 5/2009 на ВАС.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2, предл.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.второ ЗАНН, Административен съд София-град, XXIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20059109 от 05.03.2021г., постановено по НАХД №5953/2019 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 97-ми състав.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Териториална дирекция на Национална агенция за приходите- С. сумата в размер на 120 /сто и двадесет/ лева, представляваща направени разноси за юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

Председател:

Членове:

1.

2.